

VAN ZOYS TOT SOEST

TIJDSCHRIFT VAN DE „HISTORISCHE VERENIGING SOEST”

Foto omslag:

**"Oudersvrucht". Langhuisboerderij te Soesterberg.
Gebouwd ca. 1800 aan de "van de Griendtlaan".**

Historische Vereniging Soest
Opgericht 8 mei 1980

Bestuur

Voorzitter	: P.J. van Doorn, Schoutenkampweg 113, Soest
Secretaris	: Mevr. E. Stolwijk, Kruisweg 2, Soest, Telefoon 02155-17113
Penningmeester	: J.Th. van der Putten, Leeuwerikweg 30, Soest
Overige leden	: P.J. van den Breemer, Vosselveldlaan 21, Soest A.J. van den Dijssel, Irenelaan 7, Soest J.E.J. Hilhorst, Plasweg 57a, Soest W.C.J.M. Peters, Van Mecklenburglaan 24, Soest W. Schimmel, Steenhoffstraat 77a, Soest G. Staalenhoef, Speenkruid 11, Diemen
Redactie	: P.J. van den Breemer, Vosseveldlaan 21, Soest
Vormgeving	: F. Elsman, Bachweg 66, Amersfoort

Alle rechten voorbehouden.

Overname uit deze uitgave is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van het bestuur van de Historische Vereniging Soest.

De contributie bedraagt f 30,-- per jaar.

Betaling is mogelijk:

op de postrekening van de penningmeester Historische Vereniging Soest,
nummer 54.59.21.8

dan wel op de bankrekening van de vereniging bij de Rabobank te Soest,
rekening nummer 3599.02.235. (Giro van de bank: 212775).

HOE IS HET OM IN ZO'N „GEZEGEND" HUIS TE WONEN

door Cora van Gessel

Met "gezegend" bedoel ik de nog bijna gawe tegelwanden in de woonkamer en hal uit begin 18e eeuw, die nog aanwezig zijn in de boerenhofstede "Van Logtensteijn".

De heer Derks heeft haar geschiedenis prachtig beschreven in het laatste winternummer.

Alle wanden zijn verschillend en de meeste indruk maken de bijbelse voorstellingen. Het oude testament is uitgebeeld in blauw, geen enkele tegel is hetzelfde. De tegeltableaus in paars stellen voor; het laatste avondmaal, Maagd Maria en de kruisiging. Hieronder is duidelijk het gat te zien, waardoor de boer vanuit de kamer de stal in kon kijken. Verder zijn er tegels met molens, huisjes, herders en tableaus met bloemenvazen.

De tegels worden nu nog net zo schoongemaakt als vroeger, met een papje van krijt en water insmeren, en als het droog is uitwrijven met een droge doek. De kleuren worden dan helder en ze gaan prachtig glanzen.

De heer Derks vraagt zich af hoe het verder gegaan is met de boerderij na de veiling in 1928. Hij beschrijft de geschiedenis van de familie Logtensteijn vanaf 1748. Al eerder in 1986 werd in van Zoys tot Soest uitgebreid aandacht besteed aan de hofstede onder de naam "Luchtensteijn" geschreven door G. Staalenhoef en J. Hilhorst en gaat de historie terug tot in de 17e eeuw. Mogelijk dat zelfs Johan van Oldenbarnevelt hier geleefd heeft.

J. Zoetelief, slager te Soest, kocht de boerderij met bijgebouwen, maar heeft er zelf nooit gewoond. Er zijn verschillende huurders geweest, o.a. heeft P. Roos van 1928 tot 1934 er een groente- en fruithandel gehad. In 1934 betrok Dirk Wolfsen, veehandelaar, de boerderij. Zijn dochter, getrouwd

Van links naar rechts: het bakhuis, de boerderij en het knechtenhuis

met de Bes, huurde toen het bakhuis. Wolfsen verhuisde (oorlog) in 1942 naar het knechtenhuis. In 1949 trouwde Dirk de Bes, zijn kleinzoon, met een Brabants meisje en zij kwamen bij opa inwonen.

Zoetelief verkocht het bakhuis met schaapskooi in 1939 aan Ep van Soeren, schillenboer, die zijn wijk had in Baarn en Soest. Het gezin bestond uit man, vrouw, vijf kinderen en zij hadden twee koeien. Allen woonden in het huisje. Ooit is, in de tijd van v. Logtensteijn, een stukje opzij aangebouwd om vee te kunnen stallen.

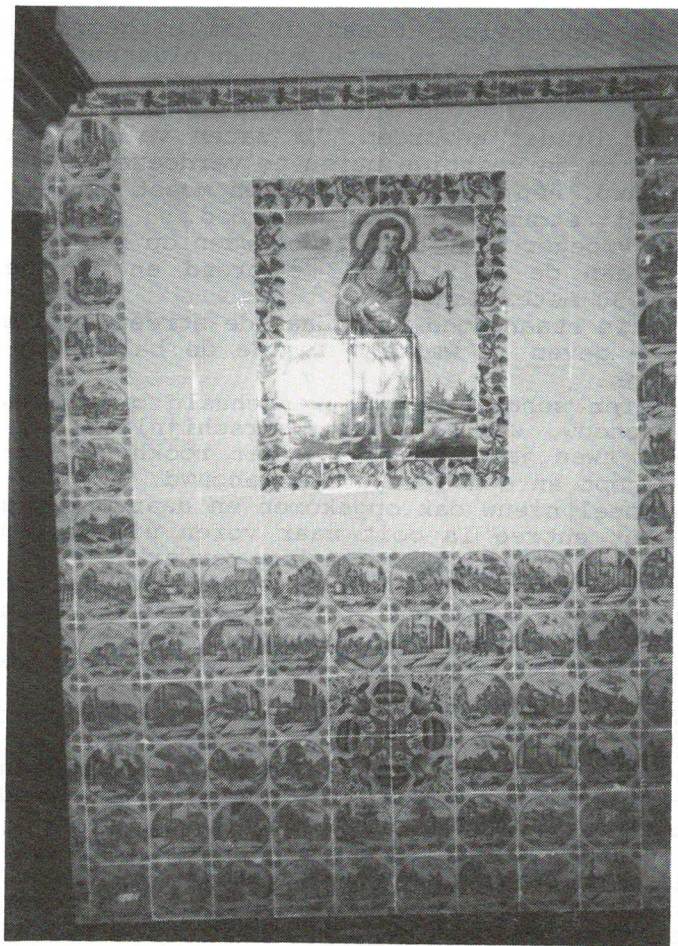
De boerderij en knechtenhuis werden in 1957 verkocht aan Dingeman Treffers, uit Kaatsheuvel, die hier de zeepfabriek Pébé in had. Dit bedrijf is later opgekocht door Procar. Het kleine deurtje in de zijgevel verbergt een gat dat nog herinnert aan die tijd. Treffers heeft het een en ander aan de boerderij veranderd. Zo werden in de deel een zolder gemaakt, een aantal van de metalen ronde stalramen vervangen, de opkamer met bedsteden en kelder weggehaald, waterleiding aangelegd in plaats van de waterpomp en twee tuindeuren in de voorgevel gemaakt. De boerderij werd wit gekalkt, waarschijnlijk om de vele reparaties in de muren te camoufleren. Vroeger waren de huizen met elkaar verbonden door poortjes van 1,65 m hoog, de mensen waren maar klein. De ingang van het woonhuis was aan de andere kant. Men kwam in de keuken binnen, dat is nog te zien aan de stenen stoep in de buitenmuur. In de beide steegjes zijn nog twee raampjes met tralies. In een roman over Ferdinand Huyck wordt beschreven, dat het in de 18e eeuw niet veiliger was dan nu, rovers trokken op strooptocht over het platteland, vandaar dat de mensen hun huizen toen ook al beveiligden.

De zoon van Treffers verkocht in december 1967, toen diens vader overleden was, het knechtenhuis aan de familie de Bes, die hier inmiddels vier kinderen hadden gekregen. Al zijn leven lang zorgt Dirk de Bes voor alles rondom de boerderij. In de loop der jaren heeft hij de schaapskooi en hooibergen, zoals aangegeven op het kaartje uit 1828, vervangen door schuren. Ook de nu ± 100 jaar oude lindebomen snoeit hij ieder jaar. In de jaren zestig zijn ze gehalveerd, waardoor ze niet zo hoog meer zijn. Zomers dienen ze als zonnescherm en ze houden het water onder het huis vandaan.

Als ik hem vraag hoe de boerderij vroeger was, zegt hij: "Er was niets romantisch aan in die tijd, er werd verbouwd daar waar nodig was, met het materiaal wat toevallig voorhanden was".

Mijn man Frank van Gessel kocht de boerderij in december 1967 op een veiling in hotel "De Gouden Ploeg" (het adres was toen Lange Brinkweg 38a nu 28a) om haar als opslag voor zijn goederen te gebruiken.

Zelf woonde hij met zijn gezin aan de Ossendamweg in dat boerderijtje vlak bij het spoor. Pas in 1979, na het overlijden van zijn vrouw, ging hij hier wonen en liet een tweede

Het oude testament is uitgebeeld in blauw, geen enkele tegel is hetzelfde.

woning in de deel bouwen, omdat het woonhuis verhuurd was. Toen wij in 1984 trouwden en ik als Amsterdamse naar Soest kwam, raakte ik al gauw bezeten van de boerderij. Het woonhuis kwam vrij, maar verkeerde in zeer slechte staat. Het rieten dak was in 1974 met golfplaten bedekt, omdat het gaar was, binnen stonk het naar de schimmel en alle kozijnen en deuren, zowel binnen als buiten moesten vernieuwd worden. We maakten een 10 jaren plan voor de renovatie. De plaatselijke aannemer Evert Westerveld, die zo goed raad weet met oude panden heeft ze allen tot volle tevredenheid in de oude stijl uitgevoerd. De indeling is hetzelfde gebleven; waar eens de pomp stond is

nu een badkamer, de keukenvloer moest 30 cm uitgegraven worden om het aanrecht onder het raam te kunnen plaatsen, de deurposten moesten omhoog, want zonder flink te bukken kon je niet door de deur.

De woonkamer is 7 cm breder geworden. Er zaten vele lagen over elkaar betengeld om de vochtige muren te verdoezelen. Er zijn spouwmuren gebouwd, één muur in de keuken moest opnieuw opgetrokken worden. Hij stond 53 cm uit het lood.

De maat meten was er vroeger niet bij, ze bouwden op het oog. Zo is de boerderij aan de Brinkweg 13 m breed en aan de Kerkpadzijde 14 m en 30 meter lang.

Op de balkenconstructie staan goed zichtbaar de streepjes die men kerfde om aan te geven in welke volgorde de balken geplaatst moesten worden.

De kitscherige marmeren schoorsteen is weggehaald om plaats te maken voor een schouw, zoals hij er waarschijnlijk ooit geweest is. Nog maar twee jaar geleden is het rookhok op de vroegere zolder gesloopt en een slaapetage gebouwd.

In 1989 is er een geheel nieuw dak opgekomen en daarvoor was 512 m² riet nodig. Het entree is ooit naar voren uitgebouwd met een plat dak, dit is nu in de rieten kap verwerkt.

Uit de deel hebben we de houten "poepdoos" weggehaald. Met de muren is hier niet veel te beginnen. Ze zijn doordrenkt van de ammoniakdampen van de koeien die er eeuwen hebben gestaan en de cementen vloer schuimt nog, als hij nat wordt, door de zeepfabriek.

Wij gebruiken deze ruimte als magazijn voor onze groothandel in drogisterij-artikelen.

Er is nog één verbouwing te gaan, want in de woonkamer zakken we langzaam door de vloer. De balken, die gewoon in het zand liggen, zijn verrot.

Met het bakhuisje is het momenteel droevig gesteld. Vier jaar geleden is de oude mevrouw van Soeren overleden en is het, met de schaapskooi, verkocht. De nieuwe eigenaar heeft het huis van binnen helemaal gesloopt. Waarschijnlijk was hij op zoek naar "Het kapitaal van Wouter van Logtensteijn". Sindsdien wordt er niets mee gedaan.

De schoonzoon van mevrouw van Soeren huurt nog enkele jaren de schaapskooi, waarin hij een antiekzaak drijft.

Wij hebben ervaren, dat de hofstede van de gemeente niets te verwachten heeft. Door de commissie van monumentenpanden is zij ingedeeld in categorie II, omdat zij niet meer authentiek is. "Hoe zou dat kunnen na 3 eeuwen?". Alleen de schaapskooi is categorie I.

Al driehonderd jaar voorziet de boerderij de bewoners van brood op de plank en wat ons betreft zal dat nog héél lang zo blijven.

(gegevens verkregen door het vertellen van de 87-jarige mevrouw Th. de Bes-Wolfsen)

VAN OLIEPIT TOT PEER II

door H. Gerth

Op 1 juli 1901 stellen B en W voor de straatverlichting in eigen beheer te nemen, om met minder kosten een betere verlichting te verkrijgen. Na enige becijferingen komt men tot de slotsom dat het in eigen beheer nemen van de straatverlichting moet afstuiten op het geven van "eene behoorlijke belooning voor het opsteken, onderhouden enz., van de lampen met inbegrip van schoonhouden der lantaarns". B en W besluiten dan maar weer op oude voet verder te gaan en stellen voor om op 29 juli 1901 op de gewone voorwaarden weer in het publiek, het opsteken van het licht aan te besteden. Ook moet via "Eene advertentie in een paar plaatselijke weekbladen er de noodige publiciteit aan gegeven worden".

Uit de ingekomen aanbiedingen worden gekozen voor Perceel I: Martinus Verwoerd, arbeider; vergoeding: f 13,20 per maand en voor Perceel II: Gijsbert Middelman, tapper en koopman alhier; vergoeding: f 9,90 per maand. Aanstelling is van 15 juli 1902 tot 15 mei 1903.

Pas in de periode van burgemeester Loten van Doelen Grothe komt er weer wat beweging in de verlichtingswereld van Soest. Op voorstel van B en W besluit de Raad op 5 juni 1902 het beheer van de straatverlichting in eigen beheer te nemen en verder uit te breiden. Er waren nogal wat klachten over onderhoud b.v. een opsteker kreeg een boete van één gulden "wegens het onvoldoend doen branden van een lamp der straatverlichting op den 11e October jl.". Ook werden lampen niet geblust en zij brandden "slechts" van 1 augustus tot 1 mei, terwijl het in juli en mei nog zeer donker kon zijn. Wij hadden nl. toen nog geen zomer- en wintertijd.

Uit de vergadering van B en W van 7 januari 1902 lezen we dat door het slopen van het Tolhuis te Soestdijk, ook de lantaarn is verdwenen; "zoodat het daar ter plaatse geheel duister is, wat, vooral ook gevaarlijk is met het oog op het daar stroomende Oude Grachtje".

Er zal een straatlantaarn bij de hiervoor genoemde plaats gezet worden, waarvan de paal zal worden aangekocht "bij den fabrikant F. van Oppen te Maastricht en den lantaarn bij de Gebroeders van Herwaarden, loodgieters alhier".

De verandering hield in dat de Gemeente toen zelf voor petroleum en andere benodigdheden moest zorgen.

Een tweetal personen werden belast met het onderhoud, schoonhouden en vullen, aansteken en blussen. Twee lantaarns, n.l. die van het Dorpskerkpad en de weg in het Korteind werden verplaatst naar de Rijksstraatweg; "zoodat in hoofdzaak zal verlicht worden den Rijksstraatweg vanaf Soestdijk tot het voormalig tolhuis in de Birk, de Veenhuizerweg vanaf de buitenplaats Nieuwerhoek tot aan het Amsterdamsche koffiehuis, de Brinkweg vanaf de Rijksstraatweg tot aan het spoorwegviaduct en de Doodweg langs de Gemeentetoren (de Doodweg

heet nu Torenstraat, de weg werd zo genoemd omdat daar vroeger altijd de begrafenisstoeten over gingen richting kerkhof). In totaal waren er toen 16 lantaarns.

Gegevens uit: Notulen B en W van Soest
Notulen Raad van Soest

wordt vervolgd

NIUWJAARSBIJEENKOMST HISTORISCHE VERENIGING

Alles danst mee in de Historische Oud Soester Folkloristische Boerendansgroep Vereniging.

Hotel-Café „EEMLAND” SOESTDIJK

Telef. S 22

Vergaderzalen. Twee Billards. Groot Terras.

DE FAMILIE VAN MUIJLWIJCK II

door Gerard Staalenhoef

Het echtpaar van Zevender-Van Muijlwijck

V A. Simonida Petronella Maria van Muijlwijck, ovl. 1702,
tr. vóór oktober 1687 (doop eerste kind)
Hendrik Arnt van Zevender, ovl. ná 25 februari 1730 (14)

Uit dit huwelijk, allen gedoopt te Amersfoort: (15)

1. Gertrudus, ged. 3 oktober 1687, leeft nog in 1730, tweeling met
2. Arnoldus Franciscus, ged. 3 oktober 1687, in 1730 reeds overleden, doopgetuigen: Gualbertus van Meulwijkstraat nomine mariti Joannes van Seventer, uxor illius Agatha van Imster.
3. Joannes Ignatius, ged. 11 mei 1689, in 1730 reeds overleden, dpg. Agatha van Hemster.
4. Theodora Maria, ged. 30 oktober 1690, leeft nog in 1730, dpg. Agatha van Emster.
5. Cornelia, ged. 10 november 1691, overl. vóór oktober 1695, dpg. Agatha van Heemster; tweeling met
6. Petronilla, ged. 10 november 1691, ovl. vóór oktober 1694, dpg. Sophia van Seventer.
7. Arnoldus, ged. 3 januari 1693, ovl. vóór 1730, dpg. Agatha van Heemster; tweeling met
8. Theodorus Franciscus, ged. 3 januari 1693, ovl. vóór 1702, dpg. Anna Maria van Seventer.
9. Petronilla, ged. 8 oktober 1694, leeft nog in 1730, dpg. Agatha van Heemster.
10. Cornelia, ged. 29 oktober 1695, ovl. vóór 1730, dpg. Sophia van Zevender.
11. Wolbertus Franciscus, ged. 25 mei 1699, dpg. Agatha van Heemster, wordt in 1736 genoemd als executeur van het testament van "Peter Dircksmann", zijn mede-executeurs zijn Theodorus van Daal, med.dr., en Joan Dalekamp. (16)
12. Joanna Cornelia, ged. 11 januari 1702, dpg. Sophia van Zevender, leeft nog in 1730.

Van deze kinderen zijn geen nakomelingen bekend.

Mogelijk zijn enkele dochters te Soest begraven aangezien wij vonden:

Joannes Jacobus Sasse, heer van Ysselt, trouwt te Uden (RK) en te Velp (Geref.) op 6 en 8 juli 1742 met Anna Maria van Honsem. Zij stierf op den Huize Ysselt 18 juni 1757 en is begraven in de Hervormde kerk te Soest in den grafkelder der Juffrouwen van Zevender, die zouden geweest zijn de nichten van haren man. (17)

Van enige verwantschap is echter nog geen spoor gevonden.

Hendrik Arnt van Zevender is notaris te Amersfoort, doch blijkens een opmerking van de heer Van Hoorn zijn de archieven van hem geheel verloren gegaan. (18)

Zijn vrouw is in het jaar 1702 overleden, zoals blijkt uit het hierna te bespreken maaggescheid.

Hendrik van Arnt van Zevender, weduwnaar van Simonida Petronella Maria van Muijlwijck, eigenaar en bewoner van een fraai huis in de Muurhuizen te Amersfoort leent 500 gulden tegen een jaarlijkse rente van 20 gulden op 19 oktober 1719 en later nogmaals 400 gulden tegen 16 gulden per jaar, 12 oktober 1727. (16)

Op 25 februari 1730 wordt een maaggescheid gemaakt tussen Hendrik en zijn vijf nog in leven zijnde kinderen. In het rechterlijk archief van Soest bevindt zich een uitvoerig uittreksel. (19)

De vader heeft, na het overlijden van zijn vrouw een deel van haar goederen verkocht, doch een resterende deel laat hij in eigendom overgaan op zijn kinderen Geertruijd, Theodora, Petronella, Wolbarth Frans en Johanna. Een deel van deze goederen is kennelijk buiten Soest gelegen en wordt in dit uittreksel niet vermeld; wel genoemd wordt:

sekere huijse, bestaande in verscheijde wooningen, met een hoff, bouwhuys ende kalkbranderije ende de landerijen en Veenen daar onder behoorende, alsmede twee huijsen daar naast aan, te samen staande ende gelegen onder den Geregte van Zoest, ende genaamt de groote Melm, wijders een morgen weijland, gelegen op de hoek van de melmweg; nog seker huijs, schuur, hoff en hoffstede met de boomen daar op staande en een campje bouwland aan de Eng, tesamen groot omtrent een mergen; eenige akkeren bouwland met sijn veenen agter den Soester Eng; nog een mergen bouland met sijn veenen, gelegen over de huijse genaamt Pijnenburg.

Het echtpaar Van Muijlwijck-Van Ottelaar

IV B Willem Frans van Muijlwijck, geb. ca. 1637, ovl.

16 september 1695, ca. 58 jaar oud, begr. Amersfoort (St. Joriskerk) tr. 1 oktober 1675

Angela Maria van Ottelaar, ovl. 2 april 1699, begr. Amersfoort (St. Joriskerk). (20)

Van dit echtpaar zijn elf of twaalf kinderen bekend. (21)

1. Josephus Franciscus, geb. St. Stevensdag 1676, priester, ovl. Amersfoort 1 mei 1713, begr. aldaar (St. Joriskerk)
2. Joannes, geb. 30 juli 1678, ovl. 2 oktober 1721, begr. Amersfoort (St. Joris), ongehuwd.
3. Maria, geb. Amersfoort 12 juni 1680, geestelijke dochter of klopje, ovl. 6 augustus 1723, begr. Amersfoort (St. Joris).

4. Simona Maria, geb. Amersfoort 9 december 1681, ovl. Huissen 15 januari 1732, begr. in de kerk van het St. Elisabeths-Convent aldaar; ongehuwd. Haar doop staat niet vermeld wel ehcter haar? tweeling? broer?
5. Franciscus, ged. 10 december 1681.
6. Gerrit, geb. 31 maart 1683 (doop niet gevonden); ovl. vier maanden oud.
7. Gouie, geb./ged. 21/22 september 1684, geestelijke dochter (Gudula), ovl. Amersfoort 30 maart 1721, begr. St. Joris.
8. Gerardus Ignatius, geb./ged. 5/6 september 1686, dp. Geertrude van Ottelaar, priester, pastoor te Voorschoten, ovl. 27 januari 1731, begr. Voorschoten (kerk).
9. Aloysius, volgt V B.
tweeling met:
10. Guilhelmus, geb./ged. 1 juni 1688, ovl. twee maanden oud, dp. bij deze tweeling Geertruijt van Ottelaar en Simona van Meulewijck (de vrouw van Hendrik van Zevender?).
11. Michael, geb./ged. 22 ?/15 oktober 1689, dp. Geertrude van Ottelaar, ovl. oud acht maanden, Baarn (kerk).
12. Angela Maria, geb./ged. 23/24 juli 1691, dp. Geertrude van Ottelaar, ovl. 5 januari 1693, begr. Baarn (kerk)

Alleen de zoon Aloysius is getrouwd, voor zover bekend.

Het echtpaar Van Muijlwijck-Van Lilaar

- V B. Aloysius van Muijlwijck, ged. Amersfoort 1 juni 1688, ovl. 17 mei 1742, begr. Amersfoort (St. Joris)
tr. Amersfoort ('t Zand) 16 november 1723. (22)
Alijda Gijsbertsdr. van Lilaar, geb. Amersfoort (Kr. Ell.) 19 januari 1694, ovl. 8 mei 1763, begr. Amersfoort (St. Joris), dr. van Gijsbert van Lilaar en Anna Gort. (23)
Uit dit huwelijk, allen gedoopt te Amersfoort: (24)
1. Angela Maria, ged. 1 oktober 1725, dp. Gerardus Josephus van Muijlwijck en Simona Maria van Muijlewijck (broer en zuster van haar vader?).
tr. 14 juli 1750
Mr. Philip Jan van Baerle, advocaat voor den Edelen Hove van Utrecht, hoogheemraad van Hagestein.
Kinderen:
 - a. Philips, geb. Amersfoort 13 juni 1750, dp. Willem van Barle en Aleijda van Lielaar. (24)
 - b. Aleijda Geertruida Wilhelmina, geb. Utrecht 9 maart 1763, ovl. Kassel 13 juli 1816, tr. Utrecht (ten huize van de bruid) 14 september 1782.

- Peter Heinrich (van) Coninx. (25)
2. Gisbertus Michael, ged. 28 september 1726, dpgr. Geertrudis Lilaers (zuster van moeder?), ovl. 2 januari 1727, begr. Amersfoort (St. Joris).
 3. Anna Gerda (Gerarda) Maria, ged. 26 augustus 1730, dpgr. Gertrudis van Lilaer, tr. Amersfoort ('t Zand) 16 september 1749.
Mr. Petrus Franciscus (van) Erckelens, doctor in de beide rechten te Harderwijk.
Dochter;
a. Heriberta Theodora, ged. Amersfoort ('t Zand) 26 oktober 1750, dpgr. Anna Maria Erkend.
 4. Wilhelmus Franciscus, volgt VI B.

Jonker Aloysius van Muijlwijk wordt vermeld als belendende (zowel zuidelijk als westelijk) van een morgen maatland in de Spicket op het moment dat Gerbrecht en Annetje Cornelisse van 't Klooster die morgen verdelen; 26 februari 1734.

Aloysius van Muijlwijk verhuurt aan Jan Hendrikse Bosch "sekere erff en goed met huys etc. op het korte Eijnd te Soest, met omtrent 35 morgen lands, genoemd Groote Loo, 5 maart 1734.

"Jonkr. Alouisius van Muijlwijk's weduwe" is in 1755 eigenaar van een aantal huizen te Amersfoort. (26)

nr. 446	op de hoek van de Kamp en de Weversingel	14.--
nr. 447	op de Weversingel, van de Kamp naar Bloemendal	2.--
nr. 448	daarnaast	3.--
	vermoedelijk gaan deze panden naar haar zoon
Wilhelmus	
nr. 780	Havik tussen Lavendelstraat en Nieuweweg	14.--
	Dit pand gaat eerst naar haar schoonzoon Mr. Pieter
Frans Erckelens, en later naar de bakker Willem
Kolverschoten	
nr. 1059	Muurhuizen tussen Kortegracht en
Scharbierstraat	14.--
	Een latere eigenaar heet Cornelis Pull	
nr. 1315	Langegracht van de Langestraat naar de
Paternosterstraat	6.--
	Een latere eigenaar heet Jan Jansen Oudbeek
Op nr. 1316 staat als eigenaar Juffrouw Geertruida
van Lielaar met het huijs de Doodkist genaamd	

In 1757 is "Mevw. Muijlwijk" eigenaar van diverse percelen te Soest, te weten: (27)

Haar weijland	14 morgen	86 roe
't Koningsakkertje	0 "	270 "
De Blaak	3 "	490 "
Het carnelkkampje	1 "	571 "

De bruijcker (huurder) is dan Peter Janse van Stoutenburg. Vrijwel zeker behoren deze percelen bij Grooteloo want direct daarna worden vermeld:

De Nerewijn naast Grotelo en het weijland naast Grotelo. Overigens vonden wij het Karnemelksmaatje reeds in de Memorie der Landerijen (ca. 1650) vermeld.

In 1759 is Alida van Lilaar, Weduwe van Alouisius van Muylwyk regentesse van het Elisabeths Gast- en Ziekenhuis in de Muurhuizen tussen de Schoutenbrug en Kortegracht. (28)

De laatste Amersfoortse Van Muijlwijck

VI B Wilhelmus Franciscus van der Merwede van Muijlwijck, ged. Amersfoort 5 maart 1732, dpg. Everarda Maria van Rugeduijst.

Hij is gepromoveerd in de beide rechten aan de Universiteit van Utrecht; dijkgraaf van de Bunschoter Veen- en Veldendijk, 1767; woont te Amersfoort "op 't Cingel" (mogelijk nr. 446 hiervoor); ongehuwd overleden Amersfoort 22 december 1800 en begraven in de St. Joriskerk

Op 5 november 1790 maakt hij zijn testament voor Notaris Anthonij Voskuijl te Amersfoort, waarbij als executeurs testamentair worden benoemd Franciscus Carolus Christiaan Oettinger en Jan Jacob de Heer.

Op 9 juni 1801 zijn het deze executeurs die ten overstaan van Notaris J. de Louter de nalatenschap in publieke veiling brengen. (29)

Tot deze uitgebreide nalatenschap behoort:

Ten twintigste Een Boere Hofsteede met daarop staande Huizinge, Schaaphok en verdere opstal, mitsgaders annexe Landerijen en Houtgewasch, groot omtrend 35 mergen, genaamd Grootelo. - verhuurd aan de Erven Peter Jansen van Stoutenburgh tot Petri en Maij 1802 om f 200.- in 't Jaar, boven en behalven 't OudSchild en Personeel mergengeld, mitsgaders de helfte in 't huis- en haardstedegeld en alle personeele lasten en een schepel rogge tot Toepacht.

Verongeldende dit perceel jaarlijks in

Oudschildgeld 58-4-2

Mergengeld tegen 18 mergen 150 roeden

Huisgeld 16-16-.

Haarstedegeld 3-3-.

Ingezet bij Aart Jacobse Stalenhoef op f 4400.-.
Verhoogd door Cors Peterse van Stoutenburg met 1600.-.

dus denzelve koper om f 6000.-.
Borgen Peter Isaacse en Cornelis van Altena.

14. Omtrent de familie van Hendrik Arent van Zevender is weinig bekend.
15. Eemlandse Klappers, deel 20 II, R.K. Parochie Kr. Elleboog Amersfoort 1680-1811, pg. 203.
16. W.J. van Hoorn, Een 17de-eeuwse fundatie tot ondersteuning van rooms Katholieke armen, in: Amersfoortse Opstellen, 1989, Uitgeverij Bekking, Amersfoort, pag. 78-88 (spec. pg. 85).
17. Jhr. Mr. A.F.O. van Sasse van Ysselst, De voormalige ambachtsheerlijk Ysselst ..., 1936, C.N. Teulings Kon. Drukkerijen, 's-Hertogenbosch, pg. 16.
18. W.J. van Hoorn, Het Hoogerhuis, in: Flehite 13 jrg. nr. 2 (juli 1981) pg. 31 noot 1.
19. R.A.U.-Recht. Arch. nr. 1144, deel 26, fol. 234-235 vs.
20. Omtrent de familie van Ottelaar is weinig bekend; waarschijnlijk komt deze van elders.
Een zuster van Angela Maria is vrijwel zeker: Geertruijt van Ottelaar, die als doopgetuige wordt genoemd bij kinderen van Angela (1686-1691). Uit haar huwelijk met Germich van Ruygeduyt worden te Amersfoort drie kinderen gedoopt:
 1. Everardus, ged. 8 januari 1683, geen dp. vermeld.
 2. Everarda Maria, ged. 30 december 1684, dp. grootmoeder.
 3. Everarde Maria, ged. 11 december 1686, dp. grootvader.
 Wellicht is zij de doopgetuige in 1732 bij Wilhelmus Franciscus van Muijlwijck (VI B).
21. Het merendeel van de gegevens omtrent deze kinderen is ontleend aan het artikel in de Nederlandsche Heraut (1887).
De doopgegevens zijn ontleend aan Eemlandse klappers, deel 20 II, (zie noot 15), pg. 165.
22. Eemlandse klappers, deel 21, Kerkelijke huwelijken Amersfoort tot 1812 (excl. Geref. gem.), pg. 55.
23. Een beschrijving van de familie van Lilaar is in bewerking.
24. Eemlandse klappers, deel 19 Dopen R.K. Par. 't Zand Amersfoort (1710-1811).
25. Zie voor dit echtpaar en hun kinderen: H.J. Knoors, (Von) Coninx-Van Baerle, in: Gens Nostra, jrg. 27 (1972) pg. 335.
26. S.W. Melchoir, Blaffert van het Huisgeld uit de Resolutieboeken berustende ten gemeente-archieven van Amersfoort, (z.j.) eigen uitgave.
27. E. Heupers, Boerderij- en veldnamen te Soest omstreeks 1757, in Jaarboek Oud Utrecht 1971, pg. 74-75.
28. Abraham van Bommel, Beschrijving der stad Amersfoort, deel I, pg. 342.
29. Een uittreksel, alleen betrekking hebbende op Grootelo, is in bezit van de heer P.J. van den Breemer.

HET R.K. KERKHOF AAN DE DALWEG

door René van Hal

De Petrus en Paulusparochie viert dit jaar haar 300-jarig bestaan. Zo'n gedenkwaardig feit is vaak aanleiding om bepaalde artikelen over de historie te schrijven. In dit artikel zal het RK Kerkhof aan de Dalweg aandacht krijgen.

Zeker vanaf de 17e eeuw werden de katholieke gemeentenaren begraven op de begraafplaats aan de Dalweg (vroeger Holleweg geheten). Pas in 1878 wordt de grond eigendom van de Petrus en Paulusparochie, nadat vanaf het begin van de 18e eeuw het gemeentebestuur de grond al aan de katholieken voor dit doel officieel had afgestaan.

Een van de vele initiatieven van pastoor Steenhoff, die gedurende 29 jaren als pastoor in Soest werkzaam is geweest (1851-1880), was het vernieuwen en vergroten van het kerkhof. In 1876 werd de huidige ingangspoort met aanbouwen neergezet. De graven werden geruimd en het kerkhof werd opnieuw ingericht. Op het kerkhof werden 4 Klassen onderscheiden, waarbij elke Klasse een of meer vakken van het kerkhof omvatte. Daarnaast was er op de plek waar thans het elektriciteits-huisje staat een apart deel waar ongedoopte babies en kleine kinderen begraven werden.

Toegangspoort R.K. begraafplaats aan de Dalweg.

Wanneer men naar het hek van het kerkhof toeloopt, dan ziet men links in de nis van het stenen gebouwtje de eerste steen, die is gelegd bij de bouw van de ingangspoort met aanbouwen. Op deze steen staat het volgende vermeld:

EERSTE STEEN GELEGD
DOOR DE LEDEN
VAN HET R.K. P. KERKBESTUUR

W. STEENHOFF P
I. KOK
C. VAN LOGTENSTEIJN
D. VAN DEN DIJSSEL
W. VAN ROOMEN

DEN X. AUGUSTUS MDCCCLXXVI

Bijzondere graven

Op dit kerkhof bevinden zich enkele bijzondere graven. Allereerst is er een speciaal graf voor Mgr. W. Steenhoff. Dit graf is bijna een eeuw voorzien geweest van een speciale graftombe, waarop de priester in vol ornaat is afgebeeld. Vanwege ernstig verval is deze graftombe in de jaren '70 afgebroken.

Daarnaast bevat het kerkhof al sinds de vorige eeuw een grafkelder voor priesters en een aparte grafkelder voor de eerwaarde zusters, die het St. Josephgesticht hebben bewoond. In het priestergraf liggen begraven A.E.A. Smorenburg (18 oktober 1880), E.F. Meijer (25 maart 1888), J. Ettema (10 mei 1897), H. van Peer (8 maart 1899), J.G. Berbers (13 juni 1919), J.P. Reijmer (15 mei 1922), A. van den Dijssel (missionaris 10 maart 1946), W.M. Voss (2 november 1956) en Mgr. S.W. Visser (9 maart 1971). De meest recente pastoors van de Petrus en Paulusparochie, J.S. Buisman en G.J. van der Beek, zijn begraven in een eigen graf. In de grafkelder van de Eerwaarde Zusters van O.L.V. van Amersfoort zijn volgens het opschrift op de grafzerk 8 zusters begraven in de periode 1887 tot 1953.

Al in de vorige eeuw was er de mogelijkheid om een eigen graf aan te schaffen. Rond het jaar 1900 waren er 14 graven in familiebezit. Het thans nog oudst aanwezige graf met een ijzeren hekwerk eromheen bevat het graf van de jonkvrouwen Cornelia en Everdina van Dam van Veenhuizen, resp. gestorven in 1876 en 1888. Jonkvrouwe Everdina van Dam van Veenhuizen is ook de schenker van de thans nog in gebruik zijnde zilveren ciborie in de Petrus en Pauluskerk. Voor de familiegraven werd een bedrag aan de kerk betaald wanneer men nog in leven was. Zo werden er ook veel fondaties afgesloten voor te lezen missen na een overlijden. Een dergelijke fondatie kon een lange tijd doorlopen en leverde de pastoor de nodige stipendia op (extra inkomsten). De aanschaf van eigen graven

leverde in de loop van deze eeuw trouwens wat discussie op. Wat was de maximale tijd dat een graf ter beschikking stond? Thans wordt er vanuit gegaan dat dit maximaal zo'n 40 jaar kan betreffen. Dit geeft ook mogelijkheden graven (met instemming van de achtergebleven familie) na verloop van tijd te ruimen en daardoor de ruimte te kunnen gebruiken. De meeste overledenen hadden echter niet de beschikking over een eigen graf.

De exploitatie van het kerkhof

De exploitatie van het kerkhof is van bijzondere betekenis geweest in de historie van deze parochie. Tot 1986, toen de exploitatie van het kerkhof is ondergebracht in een stichting, waren de "financiële middelen een onderdeel van de parochiële financiële financiën. Dit hield in dat er door het jaar heen een kasboek werd bijgehouden, waarin de inkomsten en uitgaven van het kerkhof werden verantwoord. Aan het eind van het jaar werd het saldo overgeboekt naar de parochiële rekening.

Zo werd in 1923 voor het begraven van 36 overledenen ontvangen een bedrag van f 658,75, terwijl aan de doodgraver f 261,35 werd uitbetaald. Het saldo van f 397,40 werd overgemaakt naar de parochie. Vermeldenswaard is hierbij dat bij vorst de doodgraver een hoger bedrag kreeg voor zijn activiteiten en wel een opslag die verschilde per klasse.

Aangenomen mag worden dat de parochie vele tientallen jaren een sluitende exploitatie heeft gekend voor het kerkhof. Daarbij moet wel geconstateerd worden dat er door de jaren heen verval heeft plaats gehad. Ook de gebouwen zijn vele jaren verwaarloosd. Pas recentelijk (tien jaar geleden) is er onderhoud aan de gebouwen gepleegd; daarbij is de leien dakbedekking jammer genoeg vervangen door stenen dakpannen.

RK-begraafplaatsen in Soest.

De begraafplaats zelf ligt nog steeds op loopafstand van de Petrus en Pauluskerk. Tot de aanleg van de verbrede Dalweg in 1968 liep de oprit voor het kerkhof tot aan de Steenhoffstraat. Daarna is de ingang, evenals de ingang tot de Montessorischool, komen te liggen aan de Dalweg. Na de uitvaartdienst in de Petrus en Pauluskerk kon onder het geluid van de 'doodsklok' de overledene ten grave worden gedragen. Bij begrafenissen vanuit andere parochies werd de rouwstoet gevormd voor de ingang van het kerkhof. Naast de katholieke begraafplaats aan de Dalweg heeft de RK gemeenschap de beschikking over een kerkhof aan de Kostverlorenweg, ontstaan met de oprichting van de Mariaparochie, en een apart RK-gedeelte op de Algemene Begraafplaats aan de Veldweg.

Vele honderden Soesters hebben hun laatste rustplaats gevonden op het kerkhof aan de Dalweg. Aan het begin van deze eeuw

werden hier jaarlijks al zo'n 40 Soesters begraven. Gezien het feit dat thans ook van crematoria gebruik kan worden gemaakt en het aantal begraafplaatsen in Soest is uitgebreid, is het aantal begrafenissen op dit kerkhof de laatste tientallen jaren aanzienlijk afgenomen. Gelukkig heeft het onderhoud meer aandacht gekregen. Toch wordt de rust die vroeger op dit kerkhof heerste thans verstoord door het drukke verkeer rondom het kerkhof. De Dalweg was tot ongeveer 1960 slechts een verharde zandweg, waar weinig verkeer overheen ging.

DE BOOMKWEKERIJ VAN DE FAMILIE HAK/VAN LOGTENSTEIJN IN SOEST

door G.J.M. Derks

Inleiding

In het zomernummer van de vorige jaargang werd reeds enige aandacht geschonken aan boomkwekerijen in Soest, binnen het kader van de reeks "Middelen van bestaan in Soest" van de hand van Ds. J.J. Bos. (1)

Met dit korte artikel hoop ik een kleine bijdrage te leveren aan de geschiedenis van dit bestaansmiddel te Soest. Aan de orde komen de tot nu toe verzamelde gegevens over de boomkwekerij van de familie Hak, later voortgezet door de familie van Logtensteijn.

Boomkwekerij Hak

Een eerste aanknopingspunt vormde de inwonerslijst van Soest uit 1786. De lijst is een belangrijke bron voor onderzoek omdat achter de namen van de ingezetenen de beroepen zijn vermeld. (2) Op de lijst worden twee boomkwekers vermeld, nl. Constantinus Webber en Gerrit Janse Hak.

Deze Gerrit Janse Hak was in 1723 in Soest geboren, als zoon van Jan Gerritse Hak en diens eerste vrouw Maria Willemse. Gerrit trouwde in 1761 met Evertje Peterse Schouten. Dit echtpaar woonde ergens op het noordelijke uiteinde van het Lang End, waarschijnlijk tussen de Nieuwesteeg (= Stadhouderslaan) en de Teutsteeg (= Korte Melmweg).

Vermoedelijk was de boomkwekerij van Hak een oud familiebedrijf en waren ook vader Jan Gerritse Hak en grootvader Gerrit Janse Hak boomkweker, maar bewijzen daarvoor zijn nog niet gevonden. Grootvader Gerrit Janse Hak woonde reeds in 1703 in Soest. In dat jaar betaalde hij 1 gulden en 10 stuivers haardstedegeld, een belasting in hoogte variërend overeenkomstig het aantal haardsteden en ovens dat men bezat. (3) Een andere belangrijke bron van informatie is de zogenaamde "Staat van de opnemings der landerijen" van 1810. (4) Volgens deze staat bezat Evertje Schouten, wed. Gerrit Janz. Hak vijf

percelen land te Soest. Daarvan werden er drie als "kwekerij" aangeduid, samen bijna 3 morgen groot. Twee van deze percelen lagen aan de Achterweg (= Noorderweg); een klein perceel lag op de brink, vermoedelijk dicht bij de woning.

In de staat werden nog twee percelen als kwekerij aangeduid, nl. een perceel van 3 morgen en 46 roeden van de erven Reijer de Graaf, eveneens gelegen aan de Noorderweg en een perceel van 513 roeden, eigendom van de heer Maurits Dreijer, gelegen ten noorden van de Noorderweg. (5) Mogelijk werden beide percelen gehuurd door de weduwe Hak. De kwekerij zou dan bijna 7 morgen groot zijn. Aangezien de grens met de gemeente Baarn dichtbij genoemde percelen was gelegen, is het niet ondenkbaar dat ook percelen in Baarn bij de kwekerij hoorden. Gerrit Janse Hak moet tussen 1798 en 1805 zijn overleden. Zijn weduwe overleed in december 1812. Van hun 9 kinderen waren er 6 volwassen geworden.

Het boomkwekersbedrijf is in ieder geval door hun oudste zoon Jan Gerritse Hak (1766-1816) en hun oudste dochter Maria Gerritse Hak (1764-1845) voortgezet, maar mogelijk waren er meer kinderen bij betrokken. Jan Gerritse Hak was ongehuwd en overleed in november 1816. (6)

Boomkwekerij Van Logtensteijn-Hak

Maria Gerritse Hak was in 1787 gehuwd met Toon van Logtensteijn (1755-1822). Deze was landbouwer en woonde op een boerderij aan het Kerkpad (thans Kerkpad ZZ nr. 5/7). Voor zover bekend had de familie van Logtensteijn zich niet eerder met het boomkweken ingelaten, maar door dit huwelijk kwam daar verandering in: Toon van Logtensteijn combineerde het beroep van landbouwer en boomkweker!

Toon overleed in 1822. Van zijn nalatenschap werd in 1843, dus ruim 20 jaar later, een inventaris opgemaakt. (7) Ook voor de geschiedenis van de kwekerij zijn daaruit diverse wetenswaardigheden te halen. Ten eerste staat vermeld wat er aan "kweek" te velde stond, en wat daarvan de waarde was. Opgesomd worden berken, beuken, eiken, essen, iepen, kastanjes, linden, sparren maar ook fruitbomen en bloemen. De kweek stond op verschillende plaatsen maar voor het merendeel in de Korte Akkers. (Zie bijlage I)

Interessant is ook de opsomming van de vorderingen en schulden met betrekking tot geleverde kweek. De kwekerij moet van enige aanzien zijn geweest want onder de klanten treffen we enkele klinkende namen aan zoals: Rutgers van Rozenburg (Amsterdam), Jhr. Faas Elias (Baarn), en de graaf Van Stirum (Doorn). Ingekocht werd er o.a. in Boskoop bij Rosbergen en bij De Jager en "aan de Blaauwe Capel" bij Jan Kopijn. (Zie bijlage II) De in Boskoop gekweekte bomen waren omstreeks het midden van de vorige eeuw zeer gewild en werden "alom verzonden". (8) Het bekende bedrijf van de familie Kopijn (Copijn) bestaat nog altijd en is gevestigd aan de Gageldijk, thans onder Utrecht.

Vermoedelijk werden door diverse personen bodendiensten verricht om de contacten met leveranciers en klanten te onderhouden want uit het overzicht van de "schulden en lasten des boedels" blijkt dat er nog bodeloon betaald moest worden aan o.a. Everd Grift, Gijs Boomhouwer, Gijs van Dorrestein, Jacob Vos en Gijs de Bree.

Van de 6 kinderen van Toon van Logtensteijn en Maria Hak legde de jongste zoon Cornelis (1803-1870) zich toe op de boerderij, terwijl de oudste zoon - ook Toon van Logtensteijn genaamd - vooral de kwekerij onder zijn hoede had.

Deze Toon van Logtensteijn junior (1788-1839) was in 1825 gehuwd met Besseltje Post, geboortig van Eemnes. Zij woonden aan het Lang End en huurden een woning van Pieter de Ruig. Toon junior overleed in 1839, nog voor zijn moeder. Uit de inventaris van zijn nalatenschap blijkt dat hij zelf maar weinig land in eigendom had met slechts één partij eigen kweek. Waarschijnlijk werkte hij vooral in het bedrijf van zijn moeder. Wel was er kweek geleverd aan Klaas Jansen in Hoogland die daarvoor nog 10 gulden en 65 cent verschuldigd was. (9) Moeder Maria van Logtensteijn-Hak overleed in 1845. Besseltje Post was inmiddels (in 1843) hertrouwd met Hannes Staal. Volgens de bevolkingsregisters was ook hij arbeider/landbouwer en boomkweker. (10) Hannes Staal kreeg door zijn huwelijk de zorg over drie stiefkinderen Van Logtensteijn, nl.: Maria (1826-1891), Johannes (1828-1902) en Neeltje (1833-1906). Vermoedelijk hebben zij in 1851 aan de Steenhoffstraat (rijksstraatweg) een nieuw pand laten bouwen op grond van de familie van Logtensteijn. (11) Hoogstwaarschijnlijk is het de boerderij aan de Steenhoffstraat nr. 40, waar vroeger Henk van Logtensteijn met zijn zusters woonde en thans de familie Roos. Besseltje Post en Hannes Staal zijn er beiden in februari 1886 overleden. Dochter Maria trouwde in 1857 met de timmerman Johannes Staal. Zoon Johannes van Logtensteijn was de laatste boomkweker in deze familie en overleed ongehuwd in 1902. Ook dochter Neeltje bleef ongehuwd, zij overleed in 1906 in Eemnes. Met hun overlijden is deze tak van de familie van Logtensteijn uitgestorven.

De indruk bestaat dat in het derde kwart van de vorige eeuw de activiteiten van de familie Van Logtensteijn met betrekking tot de kwekerij op een laag pitje waren komen te staan. Mogelijk werd de kwekerij rond die tijd verkocht of vanaf die tijd verhuurd. Misschien is het dan ook deze kwekerij, die werd verhuurd aan Frans van der Linden, zoals Ds. Bos vermeldde in zijn bijdrage. (12) Wie weet hier meer van?

Noten

RAU = Rijksarchief Utrecht

GAS = Gemeentearchief Soest

1. Van Zoys tot Soest, 13e jaargang, nr. 1, blz. 10 en 11.

2. Deze inwonerslijst werd gepubliceerd in Van Zoys tot Soest, 9e jaargang, nr. 3 (winter 1988/89), blz. 2 t/m 8.
3. GAS. Oud Archief Soest, invnr. 129, Quochieren van het haardstedegeld 1703, 1715.
4. GAS. Oud Archief Soest, invnr. ..., Staat van opnemning der landerijen.
5. Maurits Dreijer was gehuwd met Elbertha van Lilaar. Dit echtpaar bezat in Soest, vooral in de Birk, vele landerijen. Hij was zelf geen boomkweker en zal dit perceel dus wel verhuurd hebben.
6. Zijn zuster Petronella Gerritse Hak (1767-1829), verkocht in 1817 aan haar zwager en zuster Anthonie Logtestein en Maria Hak een boerenwoning aan het Kerkpad, mogelijk was dit de ouderlijke woning van de familie Hak. De koopakte d.d. 7.5.1817 opgemaakt door notaris Gerrit van Steijn van Hensbroek moet nog geraadpleegd worden.
7. Inventaris van de nalatenschap van Anthonie Teunissen Logtenstein; 31.5.1843 en 1.6.1843. RAU, notariële archieven, invnr. 382 (notaris Harmanus Pen), akte 349.
8. Zie: A.J. van der Aa. Aardrijkskundig Woordenboek der Nederlanden. Gorinchem, 1839-1851. Deel B, blz. 624/625 (Herdruk Zaltbommel 1976).
9. Inventaris van de nalatenschap van Anthonie Logtenstein; 20.7.1839.
RAU. Notariële archieven, invnr. (notaris Harmanus Pen), akte 370.
10. GAS. Bevolkingsregisters vóór 1861 (blad 164) en 1861-1879 (blad 168).
11. Het bouwjaar staat vermeld in het bevolkingsregister van vóór 1861 (blad 164). In de oudste bevolkingsregisters wordt van meerdere panden gebouwd in de periode ± 1850-1870 het bouwjaar vermeld. Zodra met zekerheid bekend is of deze panden nog bestaan en welk adres daar nu bij hoort is ook het bouwjaar bekend.
12. Frans van der Linden werd omstreeks 1836/37 in Baarn geboren. De kwekerij zal hij dus niet omstreeks 1850 hebben gehuurd (hij is dan pas ca. 13 of 14 jaar oud!) maar op zijn vroegst vanaf ca. 1860.

Bijlage I Kweek te velde

In den Akker

Berken en beukenheesters op vijftientwintig gulden	25,00
Eijkenstek op eenhonderdzestig gulden	160,00

Bij de hofstede van de weduwe de Beer

Bloemen en castagneboomen op vijfenveertig gulden	45,00
Beukenheesters en stek op vijftientwintig gulden	25,00
Sparrenheestes en stek op vijftientwintig gulden	25,00

In de tuin

Sparren en vruchtboomen op vijfendertig gulden 35,00

Bloemstek op zes gulden 6,00

Op de brink

Eiken op zes gulden 6,00

In de Korte akkers

Sparren en eikenheesters op vijftig gulden 50,00

Sparren, linden en Iepenheesters op
eenhonderdveertig gulden 140,00

Castagne en beukenheesters op zesenvijftig gulden 56,00

Essen, linden en hulslen op negentig gulden 90,00

Essen, beuken en eikenheesters op
eenhonderddertig gulden 130,00

Iepen en beukenheesters op tweehonderd-
vijfentwintig gulden 225,00

Beukenheesters op eenhonderdvijftig gulden 150,00

Eijken, essen en berkenheesters op
zesennegentig gulden 96,00

Eijken en essenheesters op tweehonderd gulden 200,00

Op den Heuvel

Eijken en beukenheesters op tweehonderd gulden 200,00

Bijlage II Vorderingen en schulden wegens geleverde kweek**Te vorderen voor geleverde kweek, van:**

- den Heer Rutgers van Rozenburg te Amsterdam	58,70
- den Heer Storm te Haarlem	142,00
- Jonkheer Faas Elias te Baarn	120,00
- den Heer Schuijt te Utrecht	4,20
- den Heer Fabricius te Amsterdam	102,30
- den Heer Romond te Zeijst	78,50
- den Heer Lummel te Hilversum	8,05
- den Heer Jan van Aken te Eemnes	11,50
- den Heer Gijs Schimmel te Soest	57,58
- den Heer van Zeijl te Amersfoort	4,50
- den Heer Heimans te Amersfoort	12,35
- den Graaf van Stirum te Doorn	4,00
- Mietje Kok te Soest	10,00

Schulden en lasten des boedels, voor geleverde kweek, aan:

- den Heer Niekerk te Utrecht	40,45
- Jan Rosbergen te Boskoop	16,50
- Pieter de Jager te Boskoop	57,53
- Jan Kopyn aan de Blaauwe Capel	20,00
- Dirk Butke te Utrecht	25,00
- Hendrik Bosch te Soest	42,00
- Mevrouw de weduwe Gildemeester te Zeijst	48,00

Beknopt familieoverzicht Hak/van Logtensteijn

Gerrit Janse Hak x ca. 1690 Geertje Peters
ca. 1665-??

Jan Gerritse Hak x 1 1722 Maria Willems (Huijgen)
ca. 1695-?? x 2 1732 Maria Hendriks

Gerrit Janse Hak x 1761 Evertje Peterse Schouten
1723-?? ± 1730-1812

Maria Hak
1764-1845
x 1787

Toon van
Logtensteijn
1755-1822

Jan Hak
1766-1816
ongetrouwd

Nelletje Hak
1767-1829
ongetrouwd

Pieter Hak
1771-1841
x 1798

Maria
Hagebakker

Bartje Hak
1773-1836
x 1805

Seger
de Beer
1772-1839

Antje Hak
1777-1834
x 1808

Isaak
Stalenhoef
1772-1845

Toon van
Logtensteijn jr.
1788-1839
x 1825

Besseltje Post xx 1843 Hannes Staal
1798-1886 1802-1886

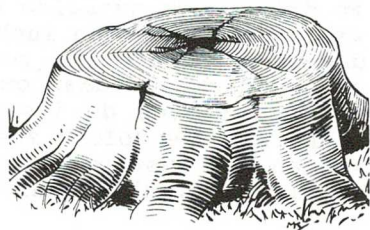
Cornelis van
Logtensteijn
1803-1870
x 1844

Jaakje Stalenhoef
1814-1882
(geen kinderen)

Maria van
Logtensteijn
1826-1891
x 1758
Johannes
Staal
1814-??

Johannes van
Logtensteijn
1828-1902
ongetrouwd

Neeltje van
Logtensteijn
1833-1906
ongetrouwd

HERINNERINGEN VAN EEN SOESTER PAUSELIJKE ZOUAAF

door Peter van Doorn

De reis na Palastrina van Rome

In het dagboek van onze plaatsgenoot Peter van Doorn, als zouaaf van de Paus werd vorige keer verhaald dat zijn legerafdeling weer naar Rome was teruggeroepen.

Uitvoerig gaat de schrijver dan in op de Kerkelijke plechtigheden van Kerst tot en met Pasen, zijn bezoek aan Kerken en catacomben, de viering van Karnaval, e.a.

Dan komt er plotseling bericht, dat de groep weer moet vertrekken. De bergen in, een moeilijke reis, die eindigt in wonderbaarlijke wonderen.

Redactie

De reis na Palastrina van Rome

Op den 23 Mei kwam er in eens van het raport af dat wij schielijk moesten vertrekken en alzoo Rome verlaten want er werd gezegd dat er weder roovers in de bergen rondzwerde en wij moesten daar naar toe om ze te vangen of te verjagen

Het kwam savonds de 22 Mei van het raport af en dags daar na den 23 vertrokken wij des morgens om 7 uur uit Rome na de trein en gingen met de trein van 8 uur weg met een tessement van een groote dertig man weg

Wij reden zoo ver met de spoor dat wij zoo bijna twintig uren van Rome verwijderd waren toen werd er gekommadeerd van er uit te gaan

Wij gingen er uit en namen de ransel op onze rug wij waren daar aan het Stacion Valmontonie wij stonden daar even te kijken tot zoo lang dat ieder klaar was en zagen niet veel toen ieder gereed was vertrokken wij nadat wij een kwatier geloopt hadden kwamen wij aan een herberg aan die gelegen was aan de linker kant van Valmontonie toen wij daar bij kwamen werd er gekommadeerd van de Luitenant van halt en zetten onze geweeren in de rottings en een man werd er gekozen om ze te bewaren wij gingen in die herberg en komadeerde een porsione de karme en een viete de wino, want wij hadden des smorgens niets gebruikt als een weinig koffij zoo dat wij trek hadden om iets te gebruiken wij namen wat eten en drinken en betaalde de kastelein en zoude vertrekken toen was het elf uren de lucht was helder en de Zon die brande zoo dat het vooruitzicht zoo mooi niet was om te maceeren wij gingen daar van daan om elf uren en liepen voort met de zak op onze rug op de ijsselijkste heeten straten zoo dat wij bijna water en bloed zweeten toen wij een uur geloopt hadden kregen wij rust om ons zweet een weinig af te droogen en een weinig te drinken maar er was daar geen een huis of vontijn

die ons water kon verschaffen dus wij konden niets geen water krijgen wij hadden bijna een half uur gezeten toen moesten wij weder voort wij liepen nog een uur toen kwamen wij in de Stad aan toen wij in de Stad kwamen waren wij meest alle afgemat van dorst en vermoeienis en van de onverdragelijke hitte er waren er 3 bij die toen zij digt bij de Stad kwamen niet meer konden van de hitten maar zij kwamen toch al spoedig bij de menschen kwamen met azijn en water om hen op te kwikken. Wij liepen zoo ver tot dat wij aan een Klooster kwamen waar vroeger ook al Soldaten in gelegen hadden maar toch geen Zouaven onze Overste vroeg of wij daar in konde wezen zij antwoorden van neen want zij zeiden dat daar al eens Soldaten geweest waren dat waren Karbiniers en die hadden nog al een glaasje te veel gedronken dus zij zeide zij wilden er geen Soldaten meer in hebben nu wij lagen alle buiten op den grond omdat wij zeer vermoeid waren onze Overste ging naar de Burgemeester van de Stad of er dan geen anderen plaats voor ons was in de Stad en die zeide van neen toen met al het praten en weer praten lieten zij er ons toch eindelijk in maar toch niet met haar genoeg die kamers en gangen waar wij in lagen waren bestrooid met strooi maar wij sliepen daar den eersten nacht zoo goed als in onze krib en de nacht was ook niet lang.

De Patroellie van Palastrina naar Suzanna

Daags daarna moesten wij des smorgens heel vroeg vertrekken op patroellie de bergen in wij vertrokken des smorgens om twee uur de bergen in het was nog al een schoone weg wij liepen maar een weinig of wij kwamen in een Stadje aan hoe het heete weet ik niet een uur verder kwamen wij weder in een Stadje aan dat was ten half vier in dat Stadje hebben wij een uur vertoeft Wij dronken daar al vroeg een glas wijn met een stuk brood er bij toen wij betaald hadden zijn wij weder vertrokken al verder op en om het maar kort te maken daar ik toch de namen van die Steden niet en weet hebben wij 8 dagen en twee nachten in de bergen doorgebracht op den dag liepen wij veel en kwamen soms nog al eens in een Stadje aan waar wij soms eenige tijd hielden om wat te eten of iets meden te nemen want als men door de groote Steenrotsen loopt dan is er niet veel levenspijs te vinden des nachts sliepen wij op den berg en ook gebeurde het dat wij in eenen Stad te regt kwamen dan werd er een kamer met strooi voor ons klaar gemaakt wij hadden 3 dagen de bergen rond gezwervt twee roovers hadden wij gevangen daar zijn wij meden naar de Stad gegaan en hebben die in de Preson gestopt en die Stad werd genoemd Suzanna

Het feest van het Mirakelues beeld in Zuzanna

Die Stad ligt op een vlakke tusschen de bergen en verscheidene steden liggen er om heen

Nu zal ik u melden wat er al zoo in die Stad te zien is in die Stad heb ik gezien een Murakelusbeeld nu zal ik u mededeelen hoe dat beeld daar gekomen is dat beeld is uit den Hemel komen drijven en is boven die Stad blijven staan en wel boven een kerk toen hebben zij dat beeld zien te krijgen en hebben het in Romen in een Marias kerk gebragt omdat het ook een beeld van Maria was maar wat gebeurd er dat beeld wilde niet in Romen blijven het is weder naar de zelfde Stad teruggekeerd waar het weder boven de zelfde kerk is blijven hangen toen werd't het beschouwd als een groot wonder toen hebben zij dat Mirakulus beeld in die kerk geplaatst waar het boven hing want zij begrepen wel dat het in die kerk moest wezen daar het te Rome geweest en weder was terug gekeerd zij hebben er een schoon Kapelletje om heen gebouwd voor in de kerk en sterken ijzeren hekken er om heen zoo dat er geen onraad bij kan komen.

Ik ben er op mijn knien naar toe gelopt en de hulp van haar afgesmeekt en het goed bezien het ziet er uit als was en heeft de groote van een mensch en het staat niet het ligt niet en het hangt niet in een woord het is geheel op haar zelve en zit nergens als vast. Er is ook nog een lans te zien er was er eens een geweest die had met een lans in het Kruis gestoken waar het beeld van onze Goddelijke Zaligmaker aanging en die lans was omgekrukruild aan het eind toe verscheidene smits hebben die lans in het vuur gehad maar zij konden hem niet regt krijgen Wat zij er ook aan deden en toen hebben zij de lans voor een gedagtenis in de kerk geplaatst op het Altaar die heb ik daar ook gezien

Bezoekt S.V.P.

Café „Middelwijk” - - Soest

Vergunning — Steenhofstraat 47.

Hoofdagent: Bierbrouwerij „DE DRIE HOEFIJZERS”

Mineraalwaterfabriek, Wijnen, Likeuren enz.

Thuis bezorgen zonder prijsverhooging.

F. HEEREMANS.

